

Nr 425.

Av herrar **Andersson** i Grimbo och **Osberg**, om införandet av tullskydd för s. k. skaldjur.

Vårt fiske kämpar med alltjämt ökade svårigheter. Nästan omöjligt är att till lönande priser finna avsättning för fiskets produkter. De runtomkring oss stängda utlandsmarknaderna tvinga fiskets utövare att som en sista räddning fästa sina förhoppningar till den egna hemmamarknaden. Demöjligheter till avsättning av fisk denna marknad medger, borde i första hand förbehållas det egna landets yrkesfiskare.

Detta torde också vara nödvändigt för att kunna bevara landets fiskarekår. På västkusten ha vi en stor grupp fiskare, som sysselsätter sig med fiske efter så kallade skaldjur, hummer, krabbor och räkor med mera. För fiske efter dessa fiskslag sysselsätts längre eller kortare tid på året omkring 3,000 fiskare, och totalavkastningen för de skaldjur som fiskats i saltsjön belöpte sig 1931 till 1,408,000 kronor.

Men samma år importerades skaldjur som ej äro tullbelagda för 795,884 kronor, men vår export belöpte sig endast till 44,482 kronor; alltså hade vi ovannämnda år ett importöverskott av 751,402 kronor.

För närvarande ha vi flera som fiska räkor och sälja sina fångster direkt på utlandet, men som denna marknad alltmera åtstramas måste även dessa båtar komma hem med sina fångster, vilket betyder ökad tillförsel med ty åtföljande sjunkande priser. Räkfisket är redan nu så hårt ekonomiskt pressat, att flera fiskelag behöva kontantunderstöd. Vad hummerfisket beträffar, så sysselsätts inom detta till största delen äldre fiskare, som slutat storsjöfiske, samt sjuka personer. Under senaste åren ha även ett stort antal fiskare från andra fisken måst övergå till detta fiske för att härigenom erhålla en nödtorftig extra förtjänst. Eftersom alla andra fisken lämnat sämre utbyte, så har hummerfisket för många fått bli ett huvudfiske. För stora delar av västkustens befolkning är fiske efter skaldjur av ofantligt stor betydelse. För dessa fisken brukas fiskredskap för flera hundra tusen kronor och båtarnas värde rör sig om miljonvärden. Men för att sådana fisken skola kunna uppehållas och ekonomiskt bära sig, måste statsingripande till, och i stället för att vi för närvarande måste ge ut pengar från landet för import av skaldjur skulle vi genom skydd av det egna fisket själva kunna fylla detta behov. I Danmark äro skaldjur ålagda en tull av 1 krona per kilogram och i skydd härav har detta lands hummerfiske väsentligen förbättrats. Dessa fiskslag som här är fråga om komma under benämningen lyxvaror.

För närvarande ha vi tull på ostron med 1 krona per kilogram och om en liknande tullsats ålades alla skaldjur så skulle detta med all säkerhet vara till stort gagn för de av vårt lands fiskarekår, som fiska efter dessa fiskslag.

Med stöd av vad som ovan anförts få vi vördsamt föreslå,

att riksdagen måtte besluta om att så kallade skaldjur som importeras måtte åläggas en tull å 1 krona per kilogram.

Stockholm den 23 januari 1934.

Herman Andersson.

Oscar Osberg.